

מזל, אמו של בן כתבה :

"ילד של אמא, בן שלי, כל התכונות המיוחדות שלך. השארת לי כתוב על גבי נייר בחדר שלך : 'לב טוב, איש שיחה, אינטליגנציה רגשית גבוהה, עיניים יפות, אוהב את המשפחה, אוהב את אמא, נאמן לעקרונות שלי, לויאלי למקום שאני בו, נבון, מסתגל בקלות לסיטואציות ודברים, אוהב בעלי חיים, מכבד, נכון לעזור, מתחשב, שומר סוד, אוהב ואהוב, רגיש, אנושי, חברותי, יכולת לימוד עצמית, נאמן לעקרונות שלי, משפחה מאחורי, קעקועים שווים, מודעות עצמית'. אני מודה על הזכות להיות אמא שלך במשך 23 שנים, אני אוהבת אותך מעמקי נשמת, יודעת שאתה במקום טוב!".

חן, אחותו של בן, כתבה :

"אהוב ליבנו. השארת אחריך מורשת שגם אנשים בוגרים ממך לא הצליחו להשריש. החיים הם לא לחכות שהסערה תחלוף, החיים הם לרקוד בגשם. אנחנו אוהבים ומתגעגעים. יודעים שטוב לך שם למעלה נשמה מיוחדת שאתה. המשפחה".

ליטל, אחותו של בן, כתבה :

"בנצי 'בן ציון חסיד אנחנו אוהבים אותך'- אי אפשר לכתוב את המילים האלו בלי לשמוע את המנגינה מאחורי המילים..

שרנו לך את זה מאז שהיית קטן בכל חג שמחת תורה והיית כל כך שמח ובטוח שכל החוגגים שרים לך גם. נסעת עם עוד 4 חברים למסיבת הטבע, נובה, שברעים, חיכית הרבה זמן למסיבה, הספקת לרקוד לשמוח וליהנות עד הרגע האחרון. נרצחת על ידי מחבלים בני עוולה בחג שמחת תורה ומשהו בי מת יחד איתך.

חודש לפני האסון ישבנו כל המשפחה ביחד וחזרת שוב על המשפט שאפיין אותנו 'ליטל לימדה אותי להיות גבר, נאמן לעקרונות שלי, לויאלי למקום שאני בו ונכון לעזור' אמרת 'החיים הם לא לחכות שהסערה תחלוף, החיים הם לרקוד בגשם'.

בנצי, היית המקום החם שלי ותמיד תהיה כזה, אני מבטיחה לך שהילדים שלי ידעו איזה דוד היה להם. ובסוף אבוא, ונרקוד בגשם.

אוהבת לנצח, אחותך הגדולה"